

analizado, hemos reflexionado, hemos visto lo que han contribuido ellos a sujetar la pandemia y ya les digo que todos ellos están dispuestos a seguir ayudando y trabajando para evitar que se transmita la COVID. Como lo digo, tienen más sentido común que Ciudadanos.

En cualquier caso, seguimos preocupados y seguimos también atendiendo todo lo que nos solicitan y nos piden para aliviar medidas que, en estos momentos, puede que en algunos de ellos y en algún sector concreto les esté ahogando. *(Aplaudiments)*

El señor presidente de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, consellera.

Demana la paraula l'il·lustre diputat Emigdio Tormo.

Senyoria, quan vosté vullga, té la paraula.

El señor Tormo Moratalla:

Gracias, señor presidente.

Molt honorable president, fíjese si tenemos sentido común que, incluso, reconocemos cuando ustedes aciertan, aunque sea por casualidad. *(Aplaudiments)* Somos tan elegantes, tan liberales, tan Ciudadanos, que nos alegramos de los éxitos ajenos, no como otros que se llaman progresistas y están encantados de cuanto peor, mejor.

Señor presidente, pasamos unas semanas malísimas, encabezábamos los ránquines nacionales en cuanto a afectación de la pandemia y, luego, se dio la vuelta y ahora llevamos unas semanas encabezando ese ranquin, que usted muy bien ha dicho, de menor afectación de la pandemia, de lo cual nosotros nos congratulamos y nos alegramos.

Pero, fíjese, la economía está al borde del colapso, la agricultura parada, la hostelería la tiene usted a la puerta, quejándose de su gestión, no de la nuestra, y los *vacunódromos* cerrados, en algo absolutamente ridículo: abrir una instalación tan costosa un día para cerrarla 24 horas más tarde.

Por lo tanto, señor presidente, *molt honorable president* de la Generalitat, yo le voy a pedir solo..., es una respuesta muy sencilla. Después de haber 90.000 empresas del sector turístico, muchas de ellas valencianas, cerradas y que jamás abrirán, después de tener casi novecientos mil parados del sector turístico, muchísimos de ellos valencianos y que jamás volverán a abrir, volverán a trabajar, al menos próximamente, ¿están ustedes preparados para acometer los efectos de la tercera ola y preparados también por si estalla la cuarta ola?

Gracias, señor presidente.

Gracias, señor presidente. *(Aplaudiments)*

El señor presidente de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà...

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Yo creo que el *president* ha respondido a su síndica en su intervención. Sí estamos preparados.

Y, es más, le voy a decir, es un éxito que la Comunitat Valenciana, es un éxito que la Comunitat Valenciana, en dos días, ponga casi el 80 % de la vacunación de toda una semana. *(Aplaudiments)*

El señor presidente de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, consellera. *(Veus)*

Continuarem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que, en nom del Grup Parlamentari Compromís, formularà el síndic, l'il·lustre diputat Fran Ferri. *(Veus)*

Senyories, per favor. *(Veus)*

Senyories.

Escoltarem la pregunta de control que formula el síndic de..., en silenci.

El señor Ferri Fayos:

Quan *los tres tenores* paren, començaré.

El señor presidente de les Corts Valencianes:

Senyories.

El señor Ferri Fayos:

Ja han acabat *los tres tenores*? Val. Moltes gràcies.

Moltes gràcies, senyor president.

Bon dia, senyories.

Bon dia, president de la Generalitat.

Hui, des de Compromís, preguntem pel projecte de macroexpansió del port de València. Concretament, li preguntem si considera compatible eixa macroexpansió del port amb la situació d'emergència climàtica decretada pel Consell, en setembre de 2019, la protecció del nostre entorn natural i la salut dels valencians i les valencianes. I el primer que

voldria deixar clar és per què des de Compromís hui fem esta pregunta.

Miren, estem davant d'una decisió transcendental per a la ciutat de València, per a les comarques de l'Horta, per al nostre país. Una decisió que marcarà el destí de la ciutat, però també la de tots els valencians i valencianes. Una decisió que està al mateix nivell que la decisió de què es feia amb els terrenys de l'antic llit del riu Túria, quan es volia construir ahí una autopista i, finalment, després de la pressió ciutadana, es va fer un parc, un espai per a respirar aire net, fer esport i viure com a veïns i veïnes. O la decisió de salvar la Devesa del Saler de la destrucció que volien impulsar alguns, construint urbanitzacions, tot i que la victòria no va ser completa, finalment es va salvar la Devesa i la podem gaudir tots i totes.

I el que considerem és que, si estem davant d'un tema de tanta importància, que marcarà tantes vides, el mínim que podem exigir és que hi haja un debat públic i decisions democràtiques. I jo sé que alguns no volen debat públic, especialment des de la dreta. Estan acostumats que estes coses es parlen en despatxos tancats, arribant a acords inconcessibles –d'això en sabem molt quan estem en l'oposició– amb els poderosos, per a, després, eixir i prometre milers i milers de llocs de treball i moltes milionades. I eixe conte de la dreta ja el coneguem, ja sabem com acaba i massa voltes l'hem viscut. Sempre acaba igual: alguns s'enduen els diners, però els problemes, els deutes i la ruïna la paguem aquells que no hem participat en la decisió, la paguen els valencians i les valencianes.

L'altre dia llegia un titular curiós. Deia un portaveu de la dreta que «la actitud de Compromís y Podemos con la ampliación del puerto es –atención– delito de lesa patria contra la Comunidad Valenciana». Senyories de la dreta, el que és delictuós és furtar a mans plenes, com feien alguns dels seus dirigents, que han acabat en la presó de Picassent. *(Aplaudiments i veus)*

Senyor president, València i els valencians mereixem, com a mínim, un debat rigorós en este aspecte. Mire, nosaltres tenim molt clara la nostra postura, volem que la ciutat tinga un port, però no volem que el port es menga la ciutat.

Diguem «no» a l'expansió del port perquè diguem «sí» a l'Albufera, a les nostres platges del sud i a la lluita contra l'emergència climàtica. És evident que l'expansió ja està tenint un impacte negatiu i ho podem comprovar en com les platges del sud retrocedixen i posen en perill un ecosistema únic al món i que és patrimoni de tots els valencians i valencianes i també un orgull, l'Albufera. *(Veus)* Si els partidaris de l'expansió estigueren tan segurs que no tindrà cap impacte ambiental, per què utilitzen totes les seues armes contra una declaració d'impacte ambiental? És una qüestió que ningú ha explicat encara. *(Veus)*

Diguem «no» a l'expansió del port perquè diguem «sí» a la salut dels veïns i les veïnes. El senyor Castelló podia callar, perquè molesta molt i no para, *(veus)* i no para.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyor Castelló, per favor, li demane que guarde el degut silenci i, *(remors)* si no pot evitar-ho, el convide perquè abandone l'hemicicle.

El senyor Ferri Fayos:

Sí, que vaja a fer-se un café i ja està. Si no vol sentir-me, se'n va i se fa un café.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Disculpe la interrupció, senyoria.

El senyor Ferri Fayos:

O una til·la, el que vullga. *(Veus)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyoria.

El senyor Ferri Fayos:

Diguem «no» a l'expansió del port, com li deia, perquè diguem «sí» a la salut dels veïns i les veïnes, perquè el tràfic portuari causa problemes de salut, perquè ningú ha explicat encara on pensen clavar els camions que generarà eixa expansió. Tants camions passant per València vol dir també més contaminació i més afeccions respiratòries.

I, com deia el professor Joan Romero, el que està en joc és que hem de decidir si València s'ha de convertir o no en una ciutat bruta, com les grans capitals europees que tenen un macroport al seu costat.

Diguem «no» a l'expansió del port perquè no és necessària, perquè el port de València, i més encara si actua de manera coordinada amb Sagunt o Castelló o altres ports, ja té capacitat suficient per a atendre eixes necessitats. Per cert, ningú explica quants llocs de treball es destruiran a Sagunt o a Castelló i ningú explica ni conta els llocs de treball que ja s'han destruït a Castelló, perquè, precisament, MSC, per a justificar l'ampliació del port de València, ha destruït llocs de treball al port de Castelló. *(Aplaudiments)*

L'expansió no és necessària perquè la majoria dels contenidors que es mouen actualment estan buits o en trànsit. I estan buits o en trànsit perquè no són contenidors que estem exportant coses els valencians i valencianes, sinó que estem transferint els contenidors buits de coses que compren altres comunitats autònomes de l'estat d'Espanya. Anem a estar més contaminats per a transportar contenidors buits per materials que compren altres territoris?

I a més, senyor president, no sabem les tendències del tràfic portuari d'ací a uns anys, especialment en la tendència a relocalitzar la producció i a acurtar les cadenes de subministrament.

En definitiva, diguem «no» a l'expansió del port perquè diguem «sí» a una València sostenible, «sí» a una València saludable i «sí» a una València avançada.

La nostra postura és clara, cal parar l'expansió, cal desmuntar el dic construït per a salvar l'Albufera i les platges del sud. I els 800 milions que ens costaria, que ens pensaven gastar en l'expansió del port, s'han de dedicar a crear llocs de treball d'ocupació o accelerar el corredor mediterrani que és el que realment necessitem els valencians i les valencianes.

Senyor president, defense un posicionament que va més enllà de Compromís i les organitzacions ecologistes, és un posicionament compartit amb matisos des de González Pons, passant a Joan Romero, passant per la Federació de Veïns de València. Per tant, el que reclamem és clar: no volem imposicions, no volem expansions. Volem un port, sí, però també volem una ciutat per a viure.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies. Moltes gràcies, senyor Ferri.

Una vegada formulada la pregunta, és el torn de la resposta que en esta sessió de control li oferirà el president del Consell.

President, quan vullga, té vosté la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

La Comunitat Valenciana s'enfronta, certament, a tres grans emergències: la primera, sens dubte, és la conjuntural, l'emergència sanitària; també l'emergència econòmica i l'emergència climàtica. Són els tres reptes, els tres desafiaments, d'una extraordinària seriositat, que afecten al que ha de ser el nostre model de vida i de benestar.

I davant d'estes tres emergències, el govern de la Generalitat ha estat sempre en una posició clara de defensa de l'interés general. Pel que fa a l'emergència sanitària, el que hem fet és reforçar el nostre escut socio sanitari i s'ha posat en marxa ara, com saben, el procés de vacunació massiva, que és el gran actiu que tenim al futur, i s'ha mantingut tot allò que prèviament ja els he informat.

Respecte a l'emergència econòmica, la pandèmia ha incrementat l'atur en un 22,1 % fins a març i l'impacte sobre la nostra economia, segons l'AIReF, ha estat de l'11,8 % en l'any 2020. Davant d'eixa situació, el Consell entre el 2020 i el 2021 haurà posat en marxa el major paquet d'ajudes a favor de les nostres empreses i autònoms per un valor de 1.400 milions d'euros.

I, en tercer lloc, sobre l'emergència climàtica, la Comunitat Valenciana és una zona zero dins de tot el que és el sud del Mediterrani, el sud d'Europa, en una situació molt difícil des de fa molt de temps. Per això, des del govern es prenen les decisions que poden i que estan al seu abast. En van prendre

la mesura del decret de mesures per a l'acceleració de la implantació d'instal·lacions per aprofitament de les energies renovables o, ara, l'avantprojecte de llei de canvi climàtic i transició ecològica amb l'objectiu de reduir un 40 % les emissions de gasos d'efecte hivernacle al 2030.

En este context, és evident que el nostre sistema productiu ha d'adaptar-se per combatre millor els efectes del canvi climàtic. Eixa adaptació ha de fer-se de manera tanmateix justa, sense deixar ningú enrere. Ho establí la pròpia Declaració d'emergència climàtica, aprovada pel Consell en setembre del 2019. En esta declaració el Consell es compromet a garantir la justícia social en el procés de transició ecològica.

Un pilar imprescindible, sens dubte, de l'economia valenciana ha estat i és el Port de València. Quaranta mil famílies viuen de l'activitat econòmica que genera; més de 23.430 empreses estan utilitzant a dia de hui el port com eixida dels seus productes per la internacionalització, tant pimes com grans empreses; el 70 % de les exportacions de Ford passen pel port, una part de competitivitat de Ford depèn de la competitivitat del port; amb 76 tones en el 2020 és el primer port d'Espanya en trànsit de mercaderies.

A més, tres sectors claus de l'economia valenciana utilitzen esta infraestructura –que és una infraestructura a la fi, que no és un fi en sí mateixa, en això coincidirem sempre– en l'eixida dels seus productes. Hi ha tres sectors fonamentals: la ceràmica, amb el 16 % del trànsit; el sector agroalimentari el 20 % i l'automoció el 25 %. El Port de València fa possible que milers d'empreses i milers de llauradors i del sector agrari puguen exportar i vendre els seus productes. Sense eixe port potent i competitiu milers d'empreses i llocs de treball es perdrien.

Per tant, el Port de València és un motor imprescindible per la nostra economia i per l'ocupació de la Comunitat Valenciana. La clau, sens dubte, és la sostenibilitat i la compatibilitat entre el desenvolupament i, per tant, la seua afeció. Perquè el que és ben evident és que hi ha que fer, com vosté dia, una anàlisi ben rigorosa. I jo crec que eixe és el plantejament fonamental: rigor, rigor i fer un plantejament que finalment ens done quina ha de ser la millor solució.

Hi ha que tindre en compte que l'actuació està feta des del 2012, quan es van construir els dics d'abric amb una inversió de 211 milions, 74 dels quals provinents de fons europeus que va avaluar positivament, favorablement, la infraestructura. Efectivament, el desenvolupament del port –i n'estem absolutament d'acord– no es pot fer a qualsevol preu, s'ha de fer d'una manera ordenada i que defense l'interés general, però sense maniqueïsmes, crec jo sincerament. Crec que s'ha de fer atenent al rigor. I atendre al rigor, per exemple, és dir que el Port de Castelló és un dels ports d'Espanya que més ha crescut en els darrers anys. No, no ha perdut, ha guanyat el Port de Castelló.

Però, això és una qüestió que hem d'abordar, com dic, des del màxim rigor, mirant de quina manera és possible el nou port. Eixe port que ha de ser fonamental per a la nostra estructura econòmica i que ha de tindre un desenvolupament sostenible. Per eixe motiu hem de pensar en el port del futur: un port més sostenible, un port obert a la ciutat, un port competitiu.

I amb algunes condicions, sens dubte. La primera condició, el compliment estricte de tota la normativa. I, en eixe sentit, en la declaració d'impacte ambiental han de ser els serveis jurídics de l'estat, no els polítics, qui avalen la vigència. La segona condició, integrar la ciutat i l'àrea metropolitana. I, en eixe sentit, crec que s'estan produint avanços importants entre l'ajuntament, la Generalitat i el port per tal d'invertir 9 milions en la desembocadura del parc de desembocadura del riu i també es finançarà part de la prolongació de la L-10 del tramvia a Natzaret. Ha d'haver una major connexió, evidentment, entre el port i la ciutat.

També hi haurà que donar junts un nou impuls a la Marina de València, després de que el Govern d'Espanya haja condonat els 400 milions de deute del consorci. I, sobretot, hi ha que tindre una actuació fonamental i ràpida, i hi ha que exigir-li-ho al ministeri de transició ecològica en tot allò que li pertoque i al port, en el que és el finançament en la protecció de les nostres platges, finalment, al sud dels ports de València, de Gandia i de Castelló que patixen un procés d'erosió evident i preocupant des de fa ja prou de temps.

I, en eixe sentit, volem posar en marxa un pla extraordinari de defensa del litoral i d'adaptació al canvi climàtic amb un mínim de 50 milions d'euros, 15 d'ells aportats pel Port de València. Eixa és una qüestió fonamental.

I, finalment, com vosté dia, hi ha una qüestió, una condició, que és bàsica i és el ferrocarril. Exigim que el més ràpidament possible el ferrocarril, que alliberarà d'una gran part de la nostra contaminació i el nostre problema ecològic, es pose en funcionament en el corredor mediterrani el més ràpidament possible.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Senyories, continuarem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que formula la síndica del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana.

La senyora Vega Campos:

Sí.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Vega Campos:

Sí. Gracias, señor presidente.

Doy por reproducida la pregunta.

El senyor president de les Corts Valencianes:

La pregunta es: ¿Qué opinión le merece al presidente del Consell que los ciudadanos no puedan ejercer libremente sus derechos?

Contestarà el president del Consell. Quan vosté vullga, president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Señora portavoz de Vox, en este país los derechos los garantiza la Constitución. Y aquí está garantizada la Constitución y, por tanto, los derechos de todos los ciudadanos. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Després d'este inici de pregunta i contestació, passarem a substanciar el contingut de la pregunta. Té la paraula la il·lustre diputada i síndica del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana, la il·lustre diputada Ana Vega.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Vega Campos:

Gracias, señor presidente.

Muchas gracias, señor Puig.

Antes de empezar, quiero mostrar todo nuestro apoyo al joven agredido por un grupo de menas en Fuenlabrada simplemente por el hecho de acudir a un mitin de Vox y la agresión a una niña. Señoras feministas, no las escucho solidarizarse con ella. Pero, claro, para los que justifican los actos de violencia, el odio son nuestros carteles, pero no tenemos ninguna duda de que el 4 de mayo la libertad prevalecerá. *(Aplaudiments)*

Quiero dejar constancia, en primer lugar, de que mi grupo tiene muy poca confianza en que los españoles puedan volver a ejercer sus derechos y libertades constitucionales con la normalidad que merecen después de tanto sacrificio y de un atropello continuado por parte de unos liberticidas en ciernes, como son el señor Sánchez y usted mismo señor Puig. Desde luego, qué bien les ha venido la pandemia para pisar a fondo el acelerador de la agenda socialcomunista de redistribución equitativa de la miseria. ¡Cuánto daño están generando ustedes!

Han construido el tándem perfecto, dos presidentes, Sánchez y usted, unidos por un mismo objetivo: por el deleznable deseo de ver a sus conciudadanos arruinados y dependientes de un estado totalitario que arranca el pan de la mesa a las familias para después devolverle unas pocas migajas.